

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefranțate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 96.

Sâmbătă, 2 (14) Maiu.

1887.

Brașov, 1 Maiu 1887.

Dacă este să apreciam importanța votului ultimei conferințe generale a alegătorilor români din Transilvania și Ungaria față cu adversarii poporului nostru, trebuie să ne aducem aminte de următoarele cuvinte pronunțate de către raportorul comisiei de 30:

„Ce vrem noi? Voim ca în patria noastră care este tocmai așa a noastră ca și a celorlalte popore, ce locuiesc întrinsa, noi cele trei milioane de Români, cari ne împlinim toate datorițele către dânsa, să ne eluțăm toate drepturile precum și puțința de a ne afirma ca factor politic în stat, adecă ca o individualitate română națională de drept public, de care se se țină sēmă și atunci, când e vorba de beneficii, nu numai de sarcini publice“.

Decisiunile conferinței trecute a alegătorilor români din aceste țări și unanimitatea cu care s'au luat, nu însemnă nimic mai mult decât mai puțin, decât o afirmare categorică a voinei, ce isvorește din conștiința poporului român, de a face să se respecte individualitatea sa națională în acest stat.

Orî cât s'ar preface că nu aud și nu ved, adversarii noștri trebuie să recunoscă puterea ce-o are manifestarea acăsta tocmai în momentele de față, când ei se silesc a face pe lume să credă, că poporele din întru sunt multămite și că nimic nu mai turbură dezvoltarea liniștită și pacinică a țerilor coronei s-lui Stefan.

Dér — dîcu Ungurii — nu ne dore pe noi capul de pasivitate vōstră; orî ce veți hotărî voi, noi totu vom face ceea ce ne va plăe, căci dōră de aceea suntem stăpâni absoluți peste acest stat!

La acăsta le vom răspunde: Pōte fi, se sciți înse, că nici pe noi nu ne dore capul de fantasmagoriile vōstre unguresci și decă ne veți asupri și prigoni mai departe cum ve dă mâna, ne vom apăra și noi din parte-ne cum vom pute, ér urma va alege, că óre scopurile vōstre utopice, orî apărea noastră dreptă și leală are mai multe șanse de a eși învingătoare.

Amenințați în existența noastră, ca element românesc, vrem să ne împlinim datoria către noi înșine, către patriă și tron și așteptăm cu încredere verdictul timpilor viitori.

Putin ne importă în critica stare în care ne aflăm de prezent, ceea ce cred Ungurii dela putere despre noi. Ei ne-au dat destule dovezi că la toate se gândesc, numai la binele neamului nostru nu. De aceea scim cum stăm cu ei, scim ce avem să așteptăm dela dânsii și îndazar se ostensc foile maghiare de a ne convinge, că interesul nostru, al celor asupriși și prigoniți, ar pretinde să dăm mâna cu ei și să le ajutăm să ne distrugă și sugrume mai curând limba și naționalitatea.

Se mai mângâie Ungurii — și aici înțelegem și pe cei din opozițiune — cu aceea, că noi Români din acăsta monarhia suntem ađi izolați, că din acăsta causă nu putem dobândi nimic și nici memoriul ce voim să-l așternem tronului nu ne va ajuta nimic.

La acăsta le răspundem, că era un timp când și ei au fost izolați, dér au venit și împrejurări și timpuri, cari le-au ajutat să dobândescă ceea ce stăpânesc ađi atât de réu. Cine le garantează, că vom rămâne tocmai noi întotdeauna izolați?

Inainte de a vorbi de izolarea noastră, Ungurii, decă ar fi mai prevădători, ar trebui să se uite împrejurul lor și să examineze odată serios câți adeverați amici mai au ei în monarhia și afară de monarhia; ar trebui să calculeze, decă nu cumva se apropie timpul

când ei vor fi mai izolați ehiar decât noi astăzi.

Să nu ne vorbescă de aristocrația, poftele lor aristocratice i-au costat pe Unguri mult și pōte că le vor aduce ruinul lor total moral și material. Dér spun-ne unde stă scris, că un popor atât de numeros și vênjos, ca cel român, trebuie acum neapărat să se desbrace de individualitatea sa și de toate drepturile sale pentru că n'are aristocrația?

S'ar căde ca adversarii noștri, după ce nu vreau să recunoscă nicidecum dreptul nostru de a exista și de a ne desvolta ca Români în acest stat, să fiă cel puțin față cu aceia, cari s'au luptat în fruntea lor ca să le recâștige drepturile, cu respectul cuvenit și, după ce nu negă, că noi formăm o masă etnică de popor cu altă limbă, să-și aducă aminte, că Deak, care a condus aristocrația lor la isbândile anilor 1867—8, a dîsu, că poporul, care renunță de bună voie la drepturile sale și se paralizează astfel pe sine însuși, paralizat și pierdut va fi în vecii vecilor.

Insemnătatea votului conferinței noastre culminează tocmai în hotărîrea noastră firmă de a susține în unire și cu tăria individualitatea noastră între marginile acestui stat, reclamându mereu drepturile noastre naționale neprescriptibile.

Pōte să ne compătimescă Ungurii pentru acăsta, dér îi asigurăm, că mai mult îi compătimim noi pe ei, când vedem, că fac încercări ridicole de a se opune spiritului timpului și nisuițelor de cultură și libertate, cari au sfărîmat alte piedeci, nu cele ce li le pot pune în cale aristocrației fii ai lui Arpad!

Jubileul lui George Barițu în Sibiu.

Sibiu, 29 Aprilie 1887.

Vineri s'era sosind în Sibiu și mergend cu mai mulți prieteni într'o grădină publică, acolo la o masă mare rotundă s'a adus vorba de un banchet, unii îi diceau „masă comună“, ce avea să se aranjeze Duminică, a doua și după deschiderea conferinței. Un ténér veni la mine cu o listă și mă întrebă, decă voesc să iau și eu parte la acest banchet. Ce fel de banchet? îl întrebai eu. — Apoi nu sciți, că Duminică e jubileul d-lui George Barițu? imi dîse el. Rămăsei cu totul surprins și m'adresai îndată la comesenii mei să-mi esplice, cum se face acest lucru, căci eu și cu trei colegi ai mei, delegați din cercurile electorale ale comitatului Brașov, abia acum sosiți din Brașov, nu scim nimic despre acăsta. Erau de față delegați din Deva, Abrudă, Alba-Iulia etc. și dânsii toți asigurau, că până în momentul acela n'au sciut nimic despre jubileu. Toți ne miram și ne exprimam părerea de réu, că nu s'a făcut cunoscută din vreme și în toate părțile o asemenea serbare, care nu era numai o afacere particulară a Sibiului, ci ne privea pe noi pe toți, deorece d. Barițu nu are merite numai pentru Sibiu, ci pentru cultura Românilor în genere.

Lucrul era însă hotărît să se facă, cum s'a făcut, și așa după o ședință lungă în sinul comisiei m'am grăbit să merg în sala cea mare a „reuniunilor“, unde avea să se dea banchetul și să decurgă festivitatea jubileului. Serbarea însă și culmina în predarea unui album și a două daruri venerabilului literat și publicist. Albumul s'a plăsmuit érași numai ca în grabă și arangiatorii n'au avut grije a-l face să circule în toate părțile între Români, cari cu toți ar fi dorit să-și arate recunoștința, pentru un bărbat cu atâtea merite, baremi prin subscrierea numelui lor în album, decă nu putu altfel. Albumul cuprinde o adresă de câteva rânduri, care nu corespunde cu însemnătatea festivității, căci într'insa e pré puțin dîsu în ce privește meritele jublantului și pré mult în ce privește participarea generală a Românilor la serbare, ceea ce am fi dorit să fiă și ar fi și fost, decă arangiatorii, cari pretind că au fost „însărcinați din partea tutu-

ror“, n'ar fi lucrat așa, ca cei mai mulți, ehiar din cei cari au luat parte la banchet, să nu știe ce se petrece până în momentul cel din urmă.

Intrând în sală, văqui adunați un frumos și mare număr de bărbați, peste 130, între cari cei mai mulți delegați de ai conferinței. Sosind și d. G. Barițu, încunjurat de numeroși amici, a fost primit cu însuflețite strigări de „să trăiască“. Indată s'a format un cerc mare stând toți în picioare și înaintea jublantului păși d-lu Dr. Vasiliu Lucăciu, care cu o voce puternică și modulată după toate regulile elocinței i adresă următorul frumos discurs:

„Ilustre Domnule!“

Din ocaziunea jubileului de 50 de ani ai acțiității Tale pe terenul culturii noastre naționale, venim cu stima, cu încrederea, cu însuflețirea inimii române, să Te felicităm.

Se dice în cartea vieții: „Qui perseveravit usque in finem, hic salvus erit“. Este acăsta o sentință că cununa succesului, ca meritul virtuții ce singură ferecece vieța. Constanță în virtute, între marile și multele tentațiuni ale vieții în mijlocul grelelor și periculoșelor valori ale sorții, — în mijlocul câmpului de o luptă inegală sunt deștea cea mai prețioasă, cu care a putut împodobi Creatorul inima unui om.

„Așa judecă totă mîntea cultă.“

Și când acest talisman de virtute trece peste marginile egoismului personal ale familiei, ale consanginilor, și îmbrățișează ca pe un ideal omenimea totă, și ca pe un scop mai specificat, pe un popor întreg, — care trăiesce duios de progres, de cultură, de civilizațiune și de fericire; — oh! atunci el apare în strălucire de rađe noue, ce te încantă, te atrag, te deobligă, te cuceresc!

Ilustre Domnule!

Acăsta condițiune a virtuții aprețiază astăzi în vieța Ta națiunea română! Cincideci de ani! Sacrificai cu muncă neîntreruptă, cu un spirit de abnegațiune, cu o virtute adevărată română, care nu știe de transacțiune cu contrarul ei, o minte genială, comunicată totă națiunii Tale, o inimă înflăcărată totă pentru binele, progresul și gloria națiunii sale, cred, că justifică pe deplin prezența noastră înaintea Ta, Ilustre Domnule!

Inceputul acțiității Tale pe terenul vieții noastre culturale-naționale e o metă, care semnază o epocă în vieța noastră, a Românilor; și astăzi, când a decurs un jumătate secol de la acel început fericit cu mândria căutăm la timpul trecut, căci rezultatele jertfelor spiritului Tău depuse pe altarul culturii naționale române ađi sunt și ale noastre, proprietate a tuturor, care prin Tine mai întâi deșteptați la „mîntea, inimă și literatură“, apoi conduși la lupta nobilă a „Gazetei“ și érași întăriți prin valoroasa conducere a „Observatorului“, susținuți prin sprijinul bărbătesc al „Transilvaniei“, încurajați, însuflețiți prin nenumerate „Discursuri“, „Promemorii“, „Disertațiuni“ am ajuns să vedem compusă prin Tine istoria filosofică a națiunii noastre, depusă în nemuritorul „Memorial“.

„Nu pot să stau aici pentru enumerarea tuturor meritelor Tale pe terenul literaturii, a culturii noastre naționale, dér nici aceea nu pot retăcea, că totu ce avem pe acest teren de 50 de ani încōce, séu dela Tine, séu prin Tine, séu prin conlacarea Ta îl avem.“

„Fii mândru, Ilustre Domnule, de fii națiunii Tale! România totă Te cunoște și Te recunoște, colo Te-au scris în „Albumul imortalilor“ Academiei române, aici a depus în mâinile Tale înțelepte conducerea celor mai delicate întreprinderi ale sale, prietenii de o etate Te iubesc, bărbații Te salută cu entuziasm, ești modelul tinerimii, amorul familiei, exemplarul cetățenilor.“

Și când un popor așa știe să stimeze pe așteptătorii cauzelor sale culturale, cea mai frumoasă răsplătă a lui este, când vede, că n'a lucrat în deșert.

„Am dorit însă să dăm o modestă manifestațiune a acestor simțăminte ale noastre, predându-ți acest „Album“, oferindu-ți acăsta „pean“, punându-ți la dispozițiune acest libel modest.“

„In acest „Album“ vei afla înscrise numele acelor

Cursul la bursa de Viena
din 12 Maiu st. n. 1887.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 29 Aprilie st. v. 1887.

Cursulu pieței Brașovū
din 13 Maiu st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta română, Renta rom. amort.) and Price/Value.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Bancnote romănesci, Argint românesc) and Price/Value.

Nr. 5386—1887.

Amintire de dajdiă.

Pe baza §-lui 58—74 de lege XLIV din anul 1883 sunt toți plătitorii de dajdiă din Brașovū, cari au rămas cu vr'o sumă în datoria lor curentă pe dajdiă, din scadențele pentru comerț și industrie, cu dajdiă pentru scoli, drumuri comitatense și comunale în restanță, serios provocati, să o plătescă acesta la oficiul de dajdiă al orașului nesmintit până în 24 Maiu a. c. orele 5 după amăzi, căci la din contră se vor scote restanțele acestea cu execuțiune fără respectu la persoană.

Brașovū, în 11 Maiu 1887.

Magistratulū orășenescū.

Avisū d-lorū abonați!

Rugămū pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fașia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și postaultimă.

Dacă se ivescū iregularități la primirea diarului onor. abonați suntū rugați a ne încunoscianța imediatū prin carte postale, ca în câtū depinde dela noi, să se delătoreze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

TARIFA

anunțurilorū și inserțiunilorū.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețiri se acordă următoarele rabate:

Table showing repetition rates: Pentru repețiri de 3—4 ori (10%), 5—8 (15%), 9—11 (20%), 12—15 (30%), 16—20 (40%), Dela 20 de repețiri în sus (50%).

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facū în-voiri și reduceri și peste cele însemnate mai susū.

Mersulū trenurilorū

Valabilū dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with multiple columns showing train schedules between Predeal-Budapesta, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Includes train types (Tren de pers., Tren accelerat, Tren omnibus) and times.

Nota: Orele de nopțe suntū cele dintre liniile grōse.